

Theodorus van der Groe.

Van der Groe schreef in het tweede deel van de uitleg van het boek Job, geschreven door de Schotse prediker George Hutcheson, een uitgebreide inleiding. Deze inleiding is in 1752 in boekvorm uitgegeven. Hij betreurt in dit geschrift de lauwheid en het verval van de christelijke kerk, door het gebrek aan ware geestelijke kennis, die de sleutel vormt tot het deelhebben aan Gods genade. Het onderstaande is uit genoemd geschrift gehaald, dat recentelijk opnieuw is uitgegeven onder de titel: “*De ware bevinding*”, Kampen, 1993.

Helder beschrijft Van der Groe hoe de zondaar door de geloofsvereniging met Jezus Christus wedergeboren wordt en dat dit zaligmakende geloof, altijd onmiddellijk de weldaad van de rechtvaardigmaking met zich voert, als een onafscheidelijk vruchtgevolg.

Van der Groe schrijft dat God de uitverkorenen, d.m.v. het Evangelie, de Heilige Geest geeft (Rom. 5:5) Die de Vader door Zijn Zoon in hun harten uitzendt. (Gal. 4:6). Hierdoor worden zij krachtadig in hun harten verlicht, door de verkondiging van het Woord en worden zij indachtig wat Christus hen tevoren in het Woord had gezegd. Voorheen hadden zij door hun geestelijke blindheid (waarin zij door de zonde ontvangen en geboren zijn) deze woorden nooit recht verstaan, toen zij ze hoorden. Door Zijn goddelijke werkingen gaat de Geest der waarheid hen in al de waarheid leiden. (Joh. 16:13) Hij overtuigt hen eerst van zonde (Joh. 16:8) en brengt hen daardoor tot een heilige vernedering en oprechte verslagenheid voor God.

Daarna werkt Hij het ware zaligmakende geloof in hun harten, dat een vrucht van de Geest is (Gal. 5:22), waardoor Hij ook wel de Geest des geloofs wordt genoemd. (56) Door middel van dit geloof verenigt Hij de uitverkorenen nu dadelijk met de Heere Jezus Christus, die door datzelfde geloof nu ook in hun harten gaat wonen. (Ef. 3:17, Joh. 14:23) en tot hen inkomt. (Openb. 3:20). Gelijk zij dan ook van hun kant door hun geloof Christus ingelijfd of ingeënt worden. (Rom. 11:24) Hij is de Wijnstok en zij de ranken, die in Hem blijven en vrucht dragen (Joh. 15:1-5). Hij is het Hoofd (Ef. 4:15, Col. 1:18) en zij zijn het lichaam en de leden in het bijzonder (1 Cor. 6:15 en 12:27), die Hem nu aanhangen en een geest met Hem zijn (1 Cor. 6:17), die geworden zijn leden Zijns lichaams, van Zijn vlees en van Zijn benen (Ef. 5:30). Zij kunnen dan nu ook met de apostel zeggen: “*Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij.*” (Gal. 2:20) (56)

De ware gelovigen kunnen zodanige vereniging des geloofs met Christus niet hebben, zonder de Vader. Want Christus is voor hen de Weg, door Wie zij komen tot de Vader. (Joh. 14:6) Hij is de eeuwige en natuurlijke Zoon van God en daarom worden al degenen, die waarlijk door een oprecht geloof met Hem verenigd zijn, door Hem ook verenigd met de Vader en in Zijn goddelijke en dierbare gemeenschap voor eeuwig ingelijfd, zodat zij tot Hem ook roepen door de Geest: *Abba Vader* (Rom. 8:15). Daarom zegt Johannes: *opdat ook gij gemeenschap zoudt hebben, en deze onze gemeenschap ook zij met den Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus* (1 Joh. 1:3) Christus’ Vader wordt nu ook hun Vader en Zijn God hun God. (Joh 20:17)

Zij worden hier nu om Christus’ wil, als die door het geloof met Hem verenigd zijn, ook tot kinderen Gods aangenomen en wedergeboren. (Joh. 1:12; Rom. 8:16,17; 1 Joh. 3:1,9)

En zo komen dan nu Vader en Zoon beide tot hen op een verborgen, genadige, geestelijke en onbegrijpelijke wijze en maken woning bij hen. (Joh. 14:23) Dan is het zoals Christus daarvan gezegd heeft, *opdat zij allen één zijn, gelijkerwijs Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zijn* (Joh. 17:21).

En zo worden alle ware gelovigen verenigd en krijgen gemeenschap met de Drieënige God, Vader, Zoon en Heilige Geest. (blz. 56, 57)

De rechtvaardigmaking

God, Die rijk is in barmhartigheid, zegent de gelovigen met alle geestelijke zegeningen in de hemel in Christus (Ef. 2:4 en 1:3). Daarom vloeit dan ook noodzakelijk uit deze geestelijke geloofsvereniging met de Drieënige God, een onuitputtelijke fontein van genade en zaligheid voor alle ware gelovigen. Daarom munt boven alles uit de heerlijke weldaad van de genadige rechtvaardigmaking.

Verbijsterd vraagt Van der Groe zich af hoe iemand door het geloof gemeenschap zou kunnen hebben met een Drieënig God en nochtans in die staat een onverzoend, goddeloos en doemwaardig zondaar zou kunnen zijn, zoals degenen die zichzelf buiten die zalige gemeenschap sluiten door hun eigen ongeloof.

Van der Groe noemt dit zo'n grote dwaasheid, die zelfs voor een ogenblik niet in een gezond verstand kan opkomen! (blz. 58)

Het ware geloof, dat alle uitverkorenen geestelijk met Christus en door Hem met God verenigt, doet hen ook een waarachtige gemeenschap genieten aan al Zijn dierbare weldaden. Want het ware geloof omhelst Christus en tegelijk ook alles wat in Hem is tot volkomen zaligheid van zondaren. In Hem is een bodemloze zee van gerechtigheid en verdiensten, in die mate als zelfs meer dan genoegzaam zou zijn om duizend werelden te behouden, wanneer Hij die maar wilde scheppen en verlossen. Want stellig is één druppel van het dierbare bloed van Gods Zoon, door Hem vergoten, veel waardiger in Gods ogen, dan de ganse schepping met alles wat er heerlijk en voortreffelijk in gevonden wordt.

Gelijk nu alle ware gelovigen, ieder voor zichzelf, door de Geest des geloofs, gemeenschap hebben aan de gehele persoon van Christus, alzo hebben zij ook, elk voor zich, gemeenschap aan Zijn ganse gerechtigheid en aan al Zijn heilige Middelaarsverdiensten. Deze worden hen door God in Christus, uit genade als hun eigendom toegerekend en zij worden daarom geheel als omhangen en bekleed (Jes. 61:10), zodat zij hier dan nu *de rechtvaardigheid hebben, die uit God is, door het geloof* (Filip. 3:9). (blz. 58)

De Vader vindt hen nu door Zijn Geest gelovig verenigd met Zijn Zoon en als zodanig omhelst Hij hen nu ook met Zijn eeuwige liefde en genade, die Hij reeds bij Zichzelf voor hen had in Christus, eer de wereld was. Hij verzoent en verenigt Zich nu ook volkomen en voor eeuwig met hen en vergeeft hen uit genade al hun zonden, om de verdiensten van Zijn Zoon.

Hij schijnt met Zijn vertroostend licht op hun zielen in de beloften van het Evangelie door de werking van Zijn Geest. Daardoor wekt Hij hen dan op en spoort hen aan om ook wederom van hun kant in een kinderlijke gemeenschap des geloofs door Christus steeds met Hem te wandelen. Hij schenkt hen daartoe Zijn Heilige Geest, *door welke zij toegang hebben tot de Vader* (Ef. 2:18) en nu *met vrijmoedigheid mogen toegaan tot de troon der genade, opdat zij barmhartigheid mogen verkrijgen en genade vinden om geholpen te worden ter bekwamer tijd*. (Hebr. 4:18) (blz. 59)

Volgens Van der Groe is er nooit een waar zaligmakend geloof van de Geest in het hart van iemand van de uitverkorenen, dat deze weldaad van de genadige

rechtvaardigmaking niet onmiddellijk met zich voerde als een onafscheidelijk vruchtgevolg, volgens Rom. 5:1; Gal. 2:16; Joh. 1:12 en bij herhaling in de Heilige Schrift.

Daarom moeten wij nooit een waar geloof stellen zonder rechtvaardigmaking!

En ook moeten wij geen andere rechtvaardigmaking stellen, dan die vloeit uit de ware geloofsvereniging met God in Christus door de Heilige Geest.

Het is zeker dat wij door het geloof eerst een ware gemeenschap moeten hebben met de Drieënige God Zelf of met alle drie de Personen in de Godheid, voordat wij enige gemeenschap kunnen hebben aan Zijn genade en weldaden. Daarvan is alleen de voorkomende genade van de Geest uitgezonderd, die ons, als we dood liggen in de zonde, eerst aangrijpt, voordat wij die kunnen aangrijpen om ons gelovig tot Christus te leiden en door Hem in de gemeenschap des Vaders. (blz. 59)

De rechtvaardigmaking kan geen moment alleen bestaan zonder heiligmaking, die ook als een zeer heerlijk vruchtgevolg is vastgehecht aan het ware geloof, (Hand. 15:9; 2 Thess. 2:13; Col. 2:12) als ook aan de rechtvaardigmaking. (1 Cor. 1:30) en 6:11) (60) *Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbij gegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.* (2 Cor. 5:17)

Samenvatting van Gods werk in de gelovigen.

Van der Groe vat de Goddelijke keten van de Evangelieleer en het werk van de Geest in de harten van de ware gelovigen als volgt samen:

1. De Heilige Schrift is de middellijke grondslag van alles waarop het zaligmakend werk van de Geest gebouwd is en waardoor Hij werkt.
2. De Heilige Geest ontsteekt door Zijn inwendige krachtadige werking uit en door de Schrift, een Goddelijk en Hemels licht van kennis in het verstand of binnenste van de ware uitverkorenen, dat van nature geheel verduisterd is, ja duisternis zelf.
3. Dit licht is altijd een zuiver licht des geloofs, waardoor de mens de geopenbaarde waarheid van het Woord in het algemeen en die van het heilig Evangelie in het bijzonder, als volkomen waarachtig en Goddelijk omhelst en aanneemt. Langs die weg neemt hij dan ook oprecht toevlucht tot de genade van God in Christus, die daar aan alle verslagen en heilbegerige zondaren beloofd wordt. Zij rusten daarop met een waar betrouwen en geven zichzelf aan Christus over.
4. De mens wordt dan ook door middel van dit oprechte geloof waarlijk met de Drieënige God verenigd en krijgt zo gemeenschap aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, wat de grondslag is van alle zaligheid voor een arme verloren zondaar.
5. Uit deze geestelijke vereniging van het geloof met God in Christus, vloeit dan ook noodzakelijk de rechtvaardigmaking voort.
6. Ten slotte vloeit hier dan ook weer als een wezenlijk gevolg onafscheidelijk de ware heiligmaking uit voort. (blz. 67, 68)

*****